

begynde lidt før med Foranstaltninger ved Nymindegab, det kunde ingen Skade være til. Men det er jeg jo ikke Herre over. Jeg ved ikke, hvorfor det skal passe sig selv, indtil man aabner ved Hvide Sande. Men Meningene maa fornuftigvis være den, at som hidtil maa Nymindegab holdes aabent, naar det er nødvendigt, f. Eks. af Hensyn til Højbjærgningen og Afvandingsforholdene i Eftergræsningstiden. Den højtærede Minister synes at tilkendegive, at heri er han enig med mig, og det glæder mig. Men Sandpumperen „Nymindegab“ vilde jeg gerne have haft derned, det ved han, fordi det Skib egner sig godt og har vist sig heldigt der. Men det vil man jo ikke af med ved Ringkøbing, derfor maa der skaffes et andet. At Beløbet, 2,000 Kr., er ganske kalkulatorisk, ere vi enige om.

I det hele kan jeg, som Forholdene staa, ikke sige andet, end at jeg, hvorledes end Afstemningen maatte falde, føler mig nogenlunde betrygget og beroliget ved den højtærede Ministers Udtalelser. Det har selvfølgelig ikke rokket mit Syn paa hele Forholdet. Derfor kan enhver holde paa sit.

Det Forslag, jeg har stillet angaaende Baadehavnen ved Nymindegab, som jeg ganske kort skitserede i det forrige Møde, og hvor jeg jo har samtlige de af mig stadig paaberaabte Medlemmer af Vestkysthavnekommissionen at henholde mig til, foreligger som sagt godt funderet og godt oplyst. Det lod ogsaa til, at den højtærede Minister mente, at naar man havde gjort de Erfaringer, han tror, det saakaldte Forsøg kan give, og de gik i den Retning, at man fremdeles baade vilde og kunde holde Nymindegab aabent, var Tiden inde, da det var fornuftigt at fremkomme med et saadant Forslag. Dersom denne Forstaaelse af Ministerens Udtalelse er rigtig, kunde jeg være tilbøjelig til at tage dette Forslag tilbage. Jeg antager, det var hans Mening, at indtil da vilde han ikke komme med noget Forslag; men naar den Tid kom, da man havde indvundet sine Erfaringer og faaet Klarhed over, hvorledes man skulde forholde sig saavel ved Hvide Sande som ved Nyminde, vilde Tiden være inde til i hvert Fald at tage et saadant Forslag under meget velvillig Overvejelse. Ved sit Nik synes den højtærede Minister at tilkendegive, at jeg har forstaaet ham rigtigt, og i Henhold dertil tror jeg, det er det fornuftigste for alle Parter, at jeg tager Forslaget tilbage. Jeg har Bemyndigelse dertil fra

dem, som have været mig behjælpelige ifølge Forretningsordenen med at stille det. Jeg tager altsaa herved Forslaget under Nr. 2 udenfor Udvalgets Liste tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 2 udenfor Udvalgets Liste er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold.) Det er da bortfaldet.

S. Sørensen: Jeg skal kun gøre et Par korte Bemærkninger til den ærede Ordfører. Jeg indser i Grunden ikke, at vi komme hinanden nærmere ved at fortsætte Forhandlingen. Det eneste Nyt, fra fremkom med, var, at han læste noget op af en Tale, en Mand fra Velling havde holdt, jeg tror, det var om 1,500 Kroners Tab. Men det er ikke værd, vi komme ind paa de Taler, vi have hørt, eller paa Referaterne i Ringkøbingbladene, for dersom vi skulde have den Bunke herved, var der vist mere, der talte til den anden Side end til den, hvor den ærede Ordfører staar. Det maa vi helst afholde os fra. Jeg støtter mig alligevel til de Tal, der ere fremkomne ved Vandstandsmaalingerne, thi de beviser, at siden Skern Aa er bleven reguleret, saa at der ikke finder Oversvømmelse Sted fra Deltaet — idet Vandet af Skern Aa, naar det svømmer over, løber tilbage gennem Kanalerne og ud i selve Fjorden —, kan Fjorden bringe Vandet videre. Det er ikke Opstemningen derfra, men den fra Storm og Indstrømning af Havvand, man har lidt under.

Med Hensyn til Rørskæret henholder jeg mig til, hvad kyndige Folk have skrevet derom. Jeg henviser f. Eks. til den allernyeste Udgave af Traps „Danmark“, det plejer ikke just at være løs Tale eller Skrift, hvad der staar. Der staar nemlig, at efterhaanden som Fjorden og Udløbet ere vandrede Syd paa, er dette Rørskær netop fremkommet og vokset Aar for Aar. Det kan derfor hælde, at den Mand fra Holmsland — Christiansen hed han vist —, som vi talte med i Sommer, og som var saa ivrig for at faa mere Rørskær, kan blive skuffet af et Udløb ved Hvide Sande, men det ved hverken han eller Ordføreren eller jeg noget om, før vi have gjort Forsøget, saa det er ikke værd at strides derom.

Den ærede Ordfører har egentlig Ret i, at Forskellen mellem os er denne, at dersom man straks samtidig med at grave ud var gaaet til at forsøge paa ved Kunst at blive Herre over, hvor meget Vand der kunde løbe ud og ind; og altsaa havde